

Efter 50 år i träbranschen

Mauritz har slagit i sista spiken

22/6 1989

BOXHOLM (ÖC)

Dagen före midsommarafton stänger träarbetaren Mauritz Andersson dörren för sista gången efter sig på Boxholm Dörr AB. Han har då mer än 50 års yrkesarbete bakom sig inom den svenska träindustrin. Få av dagens blivande yrkesfolk kan någonsin komma upp i samma antal yrkesår före pensionsåldern.

— Jag började 4 februari 1939 på samma arbetsplats, men i en mycket mindre lokal och med färre anställda, berättar han.

Minns alla

Sedan tar han fingrarna till hjälp och kan räkna upp alla namnen på de tolv anställda

**Sista dan
på jobbet**

1939. I dag arbetar omkring 45 personer på företaget och många arbetsmoment sköts av maskiner.

— Förr var det många hantverksarbeten, men också många tunga lyft, som nu har försvunnit, säger han.

När Mauritz Andersson började sin anställning ägdes företaget av Boxholms Järnbruk; nu är det koncernen Stora som tagit över.

När kriget bröt ut 1939 tillverkades dörrar, sängar och toaletter till skyddsrummen.

— Jag har varit med och gjort många udda ting. Allt från mellanväggar till tunnelbanetågen till hela inredningar av rälsbussarna. Några av bussarna finns nog fortfarande kvar i trafik.

Inga olyckor

Sedan slutet av 1950-talet har han mest arbetat med den första kedjan i dörrproduktionen. Han har tillverkat dörrramarna och satt i alla spikarna.

— Jag har inte varit sjukskrivnen en enda dag på 50 år för olycksfall i arbetet, bara varit vanligt sjuk, säger Mauritz Andersson.

Några av hans arbetskamrater har haft mindre tur och kapat bort någon av sina fingertoppar. I början av 1970-talet hände en allvarligare olycka, när en kvinnlig arbetare fastnade i en maskin och ena armen förstördes.

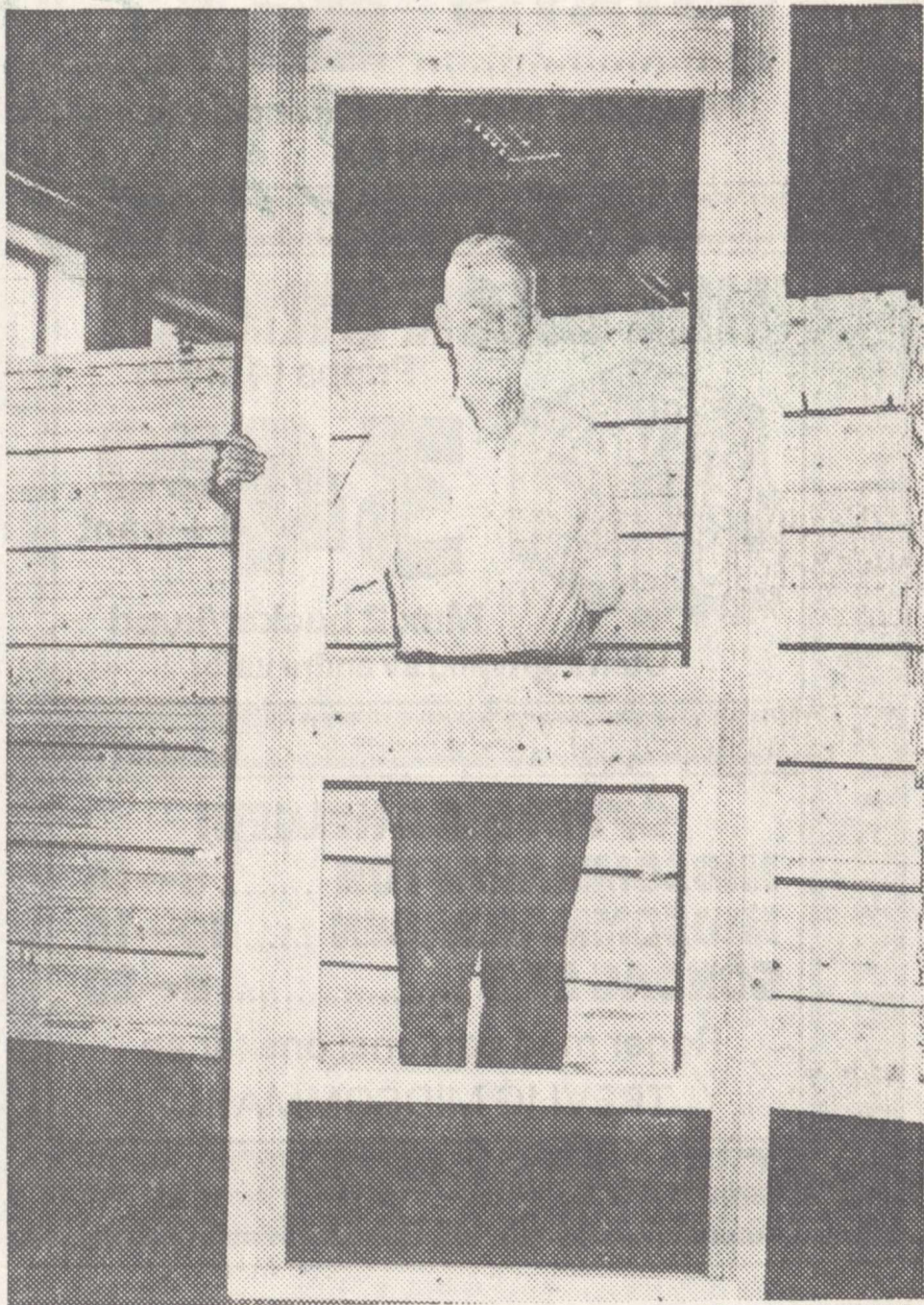

Foto: BO ERLANDSSON

Mauritz Andersson på Boxholm Dörr AB är väl inramad bakom en av de otaliga dörramar som han gjort i sitt yrkesliv. Efter 50 år inom träindustrin gör han sin sista ram och går i pension före midsommar

— Arbetsledarna är mycket bättre nu än förr. Jag minns när en av cheferna gick igenom fabriken. Han krävde alltid att vi skulle lyfta på mössan, men själv var han inte så noga med att höja sin hatt.

Mauritz Andersson var en av de första i Boxholm som fick gå sju år i folkskolan, men om det fanns något drömjobb för honom efter skolan på den tiden, vill han inte riktigt svara på. I dag vet han att han skulle velat bli hälsovårdsinspektör.

— Tänk om jag hade fått gå i skola. Det hade varit roligt.

Dagens ungdom har större möjligheter att välja yrke än vad jag hade.

Företaget Boxholm Dörr AB firar i år 100 år, lika många år fyller Svenska träindustriarbetarförbundet. Nyligen var Mauritz Andersson uppe i Stockholm och jubilerade med förbundet. Under många år har han varit revisor i förbundets sektion i Boxholm.

När ledigheten tar vid efter midsommar får Mauritz mer tid för sina kolonilotter.

BO ERLANDSSON